

منهای فوتبال

سه انتخابی در کشتی آزاد

جلسه کادر فنی تیم ملی کشتی آزاد بزرگسالان با مدیر فنی تیم‌های ملی کشتی‌ی آزاد در محل فدراسیون کشتی برگزار شد. در این جلسه با توجه به در پیش بودن رقابت‌های جهانی بزرگسالان در اواخر آذرماه سال جاری، در مورد چگونگی برگزاری اردوهای تیم‌های ملی با حفظ پروتکل‌های بهداشتی و همچنین نحوه آماده‌سازی ملی‌پوشان برای این رقابت‌ها گفت‌وگو و تصمیم‌گیری‌های لازم اتخاذ شد. در حالی که ابتدا اعلام شد برای مسابقات جهانی خبری از انتخابی نخواهد بود، اما با اعلام خبری مری تیم ملی اعلام کرد که در سه وزن انتخابی برگزار می‌شود. او در این باره گفت: «با توجه به نگاه عدالت‌محوری که باید نسبت به همه کشتی‌گیران وجود داشته باشد و از آن جایی که هشت ماه است که هیچ مسابقه و هیچ فعالیت ورزشی به جز لیگ برگزار نشده، مقرر شد که در تاریخ اول آبان ماه سال جاری در سه وزن، ۶۵ کیلوگرم با حضور امیر حسین مقصودی، امیر محمد یزدانی، پیمان بیابانی، میثم نصیری، شایان حمزه و مرتضی قیاسی، ۷۴ کیلوگرم با حضور مصطفی حسین‌خانی، سعید داداش پور، جمال عبادی، مسعود کمرون و محمدصادق فیروزپور و در وزن ۷۹ کیلوگرم با حضور پیمان یاراحمدی، علی سوادکوهی، بهمن تیموری، حمیدزین پیکر مسابقات انتخابی درون اردویی با قوانین اتحادیه جهانی (صبح وزن کشتی و دو ساعت بعد کشتی) و دو کیلوگرم ارفاق وزن برگزار شود.» او درباره سایر وزن‌ها هم گفت: «از نظر کادر فنی هیچ‌کس انتخاب شده نیست و به احتمال زیاد برگزاری رقابت‌های انتخابی در وزن‌های دیگر نیز وجود دارد و در مورد سایر وزن‌ها با توجه به مواردی که در جلسه‌فنی در آن اشاره شد اقدام می‌شود و بعد از پایان اردوی اول در این مورد نیز تصمیم‌گیری خواهد شد.»

بازگشت بحران به IWF

به نظر می‌رسد تلاش‌های اورسولا پاندر یا برای اصلاح ورزش و زنه‌برداری بحران‌زده شکست خورده؛ چرا که او ظاهراً توسط هیات اجرایی خود از دفتر ریاست موقت اخراج شده است. هفته گذشته بود که توماس باخ رییس کمیته بین‌المللی المپیک در باره نگرانی‌های خود در خصوص فدراسیون وزنه‌برداری و تهدید از حذف این رشته از بازی‌های المپیک ۲۰۲۴ پارسیس صحبت کرد. پیش از این یک شبکه آلمانی مستندات و فیلم‌هایی از تخلفات و فساد تاماش آیان منتشر کرد که مدتی بعد باعث استعفای او شد. با کنار رفتن اورسولا پاندر یا، اعضای هیات اجرایی با برگزاری نشست مجازی این‌تارتات یودبانگ توی از تایلند را به عنوان رییس موقت معرفی کردند. تایلند یکی از سه کشوری است که به دلیل دوپینگ از حضور در بازی‌های المپیک تویو محروم شده است. این رای‌گیری در یک جلسه اضطراری هیات اجرایی ظاهراً توسط نیکو ولاد رومانیایی، صورت گرفته. به نظر می‌رسد این اتفاق به دنبال ارسال یک ایمیل ناشناس به فدراسیون‌های ملی وزنه‌برداری کشور‌های مختلف صورت گرفته است. در این ایمیل ادعا شده بود که مخالفان پاندر یا در هیات اجرایی سعی در تغییر قوانین مقدماتی و ضد دوپینگ المپیک برای منافع شخصی داشته‌اند. پاندر یا در این باره گفت: «من هیچ اطلاعیه رسمی نداشتم و در جلسه نیکو که تشکیل شد شرکت نکردم. جلسه‌ای تنظیم کرده بودم که اکنون لغو کردم.»

لژیونر جدید پینگ پنگ

امیر حسین هدایی ملی‌پوش تهرانی تیم ملی تنیس روی میز کشورمان با مصافی قرار دادی به عضویت تیم فرانسج در فصل آینده رقابت‌های لیگ برتر فرانسه در آمد. هدایی ۲۲ ساله در آخرین رنکینگ منتشر شده از سوی فدراسیون جهانی تنیس روی میز در رده سه ایران و ۱۶۸ رانگ قرار دارد. او دومین ملی‌پوشی است که به تیم فرانسج ملحق می‌شود. پیش از این نوشاد عالمیان به فرانسج پیوسته بود. فرانسج که دومین سال حضورش در لیگ برتر تنیس روی میز را تجربه خواهد کرد، با مالکیت حمید احسانی عضو هیات ریسه فدراسیون و باسپرستی و مدیریت فنی حمیدرضا صابری و مربیگری مجتبی صابری در لیگ برتر شرکت می‌کند.

پرسپولیس و رفقای نیمه‌راه

به کجا چنین شتابان؟

در اینکه مدبران فعلی باشگاه پرسپولیس از الفبای اولیه مدیریت چیزی نمی‌دانند، تردیدی وجود ندارد. در اینکه این مدبران هرگز شایسته چنین جایگاهی نیستند و نباید بر این عرصه تکیه بزنند هم شکی نیست اما این وسط، آیا نباید انتظار داشته باشیم که باز یکنان و مریبان باشگاه هم کمی باوازه «مدارا» بیشتر آشنا شوند؟ آیا آنها نباید با تیمی که همین دو ماه دیگر باید در فینال لیگ قهرمانان آسیا حاضر شود، کمی مهر بانانه تر تاکنند؟ مگر این، مهم‌ترین فرصت برای بردن بزرگ‌ترین عنوان در همه دوران ورزشی آنها نیست؟ آیا آنها راضی هستند به قیمت یک مشت «آپشن» قرارداد، این بخت را به راحتی از دست بدهند؟

آر با هنورد

وضع این روزهای پرسپولیس، اصلا شیهه تیمی نیست که در هر چهار فصل گذشته، قهرمان لیگ برتر بوده است. اوضاع این روزهای پرسپولیس، حتی شبیه باشگاهی نیست که باید به زودی در مهم‌ترین و حساس‌ترین مسابقه فوتبال باشگاهی در قاره آسیا شرکت کند و شانسش را برای تبدیل شدن به نماینده آسیاد جام باشگاه‌های جهان محک بزند. باشگاهی که به شیوه «حلی» اداره ه شود، نباید هم اوضاع بهتری داشته باشد. قبلاً بارها به قصور اعضای کادر مدیریتی پرسپولیس پرداخته‌ایم. قبلاً بارها نوشته‌ایم که آنها با مناسبات عقلانی به این سمت‌ها نرسیده‌اند و در این موقعیت، کاملاً «شتباهی» به نظر می‌رسند. با این حال نباید فراموش کنیم که بخشی از وضعیت

چهره به چهره

نگاهی به نتایج عجیب این فصل از لیگ برتر

طوفان علیه شرط‌بندی!

آر باطاری

فقط چهار هفته از فصل جدید لیگ برتر سپری شده اما در همین مدت، نتایج عجیب و باورنکردنی زیادی به ثبت رسیده‌اند. البته که لیگ فوتبال انگلیس، همیشه بازی‌های پرگل فراوانی داشته اما این حجم از نتایج شوکه‌کننده تنها در چهار هفته ابتدایی، استثنایی به نظر می‌رسند. ظاهراً همه تیم‌های لیگ برتر، قصد غافلگیر کردن شرط‌بندها را دارند. برگزاری فوتبال در استادیوم‌های خالی و ماجراهای مربوط به کرونا نیز مزید بر علت شده‌اند تا بسیاری از بازی‌ها، نتایج غیر طبیعی و غیر قابل پیش‌بینی داشته باشند.

لیورپول ۴-۳ لیدز یونایتد (هفته اول)

اولین نمایش تیم مارسلو بیلسا پس از بازگشت به سطح اول فوتبال انگلیس، فراتر از حد انتظار بود. لیدز بازگشت به لیگ برتر را در جدال با قهرمان فصل گذشته رقابت‌ها جشن گرفت. آنها روبروی تیم پورگن کلوپ، فوق‌العاده نشان دادند و سه بار گل تساوی را به این تیم زدند. سرانجام در آخرین ثانیه‌های مسابقه بود که مو صلاح با یک ضربه پنالتی، همه امتیازهای بازی را در آنفیلد حفظ کرد. با این وجود نمایش

اتفاق روز

رافانادال؛ ستاره‌ای که سایه را ترک کرد

سلطان رس!

شکست دادن نوواک جوکوویچ با یک نمایش کاملاً مقتدرانه در فینال رولن گاروس، رافانادال را به یکی از تاریخی‌ترین رکورد‌های دنیای تنیس رساند. او حالا در ست مثل راجر فدرر، برنده ۲۰ دوره مختلف از گرناسلم‌ها شده و در آینده این شانس را دارد که حتی از رکورد فدرر افسانه‌ای نیز عبور کند. رافا حتی اگر برترین تنیسور تاریخ نباشد، بدون تردید سلطان بی‌رقیب خاک رس در تاریخ این رشته ورزشی به شمار می‌رود. او در عصر خودش، با اختلاف فاحش بیشتر از هر ستاره دیگری در رولن گاروس به قهرمانی دست پیدا کرده است. رقابت‌هایی که در زمین‌هایی از خاک رس برگزار می‌شود. تسلط نادال روی این زمین‌ها، باورنکردنی به نظر می‌رسد. او ۱۳ بار برنده این تورنمنت بزرگ در دنیای تنیس شده و در سه گرناسلم دیگر در سه نقطه دیگر دنیا، مجموعاً تنها هفت قهرمانی به دست آورده است. یک قهرمانی در اوپن استرالیای دو قهرمانی در ویمبلدون و چهار قهرمانی در یواس اوپن، بخشی از افتخارات تاریخی این ستاره بزرگ به شمار می‌روند. نقطه قوت نادال، در حقیقت

نامیدکننده این روزهای پرسپولیس، مستقیماً به رفتار بازیکنان این باشگاه نیز مربوط می‌شود. آنها که به خاطر آپشن‌های قرارداد، حاضر به تمرین با باشگاه‌شان نیستند اما وقتی صحبت از غیرت و تعصب می‌شود، به عنوان نفر اول توی صف می‌ایستند و برای دوربین‌ها، زست می‌گیرند. هیچ‌کس انتظار ندارد یک فوتبالیست در شرایط اقتصادی این روزهای جامعه، از چند صد میلیون

و شاید چند میلیارد پول به سادگی عبور کند. هیچ‌کس انتظار ندارد که آنها طلبکاری‌شان را ببخشند و با رقم‌هایی پایین برای تیم به میدان بروند اما باور کنید کمی مدارا هم اصلاً جای دوری نمی‌رود. در قهرست بازیکنانی که حاضر به تمرین با پرسپولیس نیستند، نام‌های عجیبی به چشم می‌خورد. امید عالی‌شاه که در قهرست مزاد کالدرن قرارداد داشت و قاعدتاً در صورت ماندن این مربی باید

زوزه مورینیو گل اول این مسابقه را دریافت کرده بود اما به لطف درخشش زوج کین و سون، یک پیروزی بزرگ به دست آورد. با این نتیجه و چند نتیجه پرگل دیگر در این فصل، حالا هیچ‌کس از زوزه به عنوان یک مربی کاملاً «تدافعی» نام نمی‌برد. تیم او این روزها کاملاً هم‌تهاجمی نشان می‌دهد.

وست برومیچ ۳-۲ چلسی (هفته سوم)

با وجود خریدهای فوق‌العاده و انجام بیشترین هزینه برای نقل و انتقالات در بین تیم‌های انگلیسی، چلسی هنوز نتوانسته به یک تیم مقتدر و مهارنشدنی تبدیل شود. با این حال کام‌بک جذاب آنها روبروی وست‌بروم، یک نشانه امیدوارکننده برای هواداران این باشگاه بود. چلسی در پایان نیمه اول این مسابقه با شکست سه بر صفر به رختکن رفت و در نیمه دوم با گل‌های میسن مونت، هادسون و اودوی و تاملی آبراهام، به مسابقه برگشت و حداقل یک امتیاز از این جدال تصاحب کرد. تامروز، این بهترین بازگشت این فصل لیگ برتر بوده است.

برایتون ۳-۲ منچستر یونایتد (هفته سوم)

شاید رد و بدل شدن پنچ گل، آنقدر هم عجیب نباشد اما ماجراهای این مسابقه، در نوع خودش واقعا عجیب به نظر می‌رسید. برایتونی‌ها در این نبرد، رکورد بر خورد تویپ به تیر در یک بازی لیگ برتری را شکستند و اتفاق عجیب دوم، اعلام یک پنالتی برای یونایتد پس از سووت پایان داور بود. در حقیقت داور مسابقه، حتی در سووت پایان دمید اما یونایتد به کمک وی.ای. آ صاحب یک ضربه پنالتی شد و توانست این مسابقه را با پیروزی به پایان برسد.

تیم را ترک می‌کرد، به لطف حضور یحیی شانس دوباره‌ای در پرسپولیس به دست آورد اما حالا زیر نظر همین مربی، تمرین نمی‌کند. کمال کامیابی‌نیا که باشگاه برای مدت‌ها معطل ماجراهای کنتاف بود و برایش صبر کرد، خودش را به تمرین پرسپولیس نمی‌رساند. حتی سیدجلال حسینی هم که کاپیتان و بزرگ‌ترین تیم است، در حوالی تمرین‌ها آفتابی نمی‌شود. چقدر تلخ که این وسط، باشگاهی مثل پرسپولیس به فوتبالیست‌های با معرفتی مثل محمد انصاری پشت می‌کند تا به بازیکنان بی‌معرفتش بال و پر بیشتری بدهد. چقدر تلخ که در فوتبال ایران، اولویت‌ها این چنین وارونه شده‌اند.

این موضوع مهم‌تر از همه توجه کنید که ماجرای نازضایتی پرسپولیس هانه رقم قرارداد، بلکه «آپشن»‌های قرارداد است. یعنی آنها تا امروز مبلغ قراردادشان را از باشگاه گرفته‌اند و حالا به دنبال یک رقم اضافه هستند. هیچ‌کس نمی‌تواند ادعا کند که این رقم، حق آنها نیست اما کاش این نفرات دیگر در آینده به لوگوی پرسپولیس بوسه نزنند و ادای فوتبالیست‌های متعصب را در نیآورند.

فوتبالیست اگر متعصب باشد، در چنین شرایطی هرگز خودش را به تیم ترجیح نمی‌دهد و باشگاه را در دست قبل از شروع یک فصل جدید تنها نمی‌گذارد. فوتبالیست اگر متعصب باشد، هرگز کاری نمی‌کند که تیم قهرمان لیگ با ۱۱ نفر به تمرین برود. ماجرای پاداش‌ها و آپشن‌ها دیگر رفته رفته در فوتبال ایران به یک بحران بزرگ و حل‌نشده‌ی تبدیل شده است. تصور کنید تیم ملی نتوانسته خودش را به جام جهانی برساند و یک رقم هنگفت برای توسعه فوتبال از فیفا دریافت کند. آن وقت سرمربی تیم ملی به راحتی ۲۰ درصد از این رقم را در جیب مبارک فرو می‌برد و بقیه پاداش هم بین مترجم، ماساژور، پسر خواننده (!) و بازیکنان تیم تقسیم می‌شود. در حقیقت از این پاداش، حتی یک ریال هم برای توسعه فوتبال نمی‌ماند. اصلاً

تیم را ترک می‌کرد، به لطف حضور یحیی شانس دوباره‌ای در پرسپولیس به دست آورد اما حالا زیر نظر همین مربی، تمرین نمی‌کند. کمال کامیابی‌نیا که باشگاه برای مدت‌ها معطل ماجراهای کنتاف بود و برایش صبر کرد، خودش را به تمرین پرسپولیس نمی‌رساند. حتی سیدجلال حسینی هم که کاپیتان و بزرگ‌ترین تیم است، در حوالی تمرین‌ها آفتابی نمی‌شود. چقدر تلخ که این وسط، باشگاهی مثل پرسپولیس به فوتبالیست‌های با معرفتی مثل محمد انصاری پشت می‌کند تا به بازیکنان بی‌معرفتش بال و پر بیشتری بدهد. چقدر تلخ که در فوتبال ایران، اولویت‌ها این چنین وارونه شده‌اند.

این موضوع مهم‌تر از همه توجه کنید که ماجرای نازضایتی پرسپولیس هانه رقم قرارداد، بلکه «آپشن»‌های قرارداد است. یعنی آنها تا امروز مبلغ قراردادشان را از باشگاه گرفته‌اند و حالا به دنبال یک رقم اضافه هستند. هیچ‌کس نمی‌تواند ادعا کند که این رقم، حق آنها نیست اما کاش این نفرات دیگر در آینده به لوگوی پرسپولیس بوسه نزنند و ادای فوتبالیست‌های متعصب را در نیآورند.

فوتبالیست اگر متعصب باشد، در چنین شرایطی هرگز خودش را به تیم ترجیح نمی‌دهد و باشگاه را در دست قبل از شروع یک فصل جدید تنها نمی‌گذارد. فوتبالیست اگر متعصب باشد، هرگز کاری نمی‌کند که تیم قهرمان لیگ با ۱۱ نفر به تمرین برود. ماجرای پاداش‌ها و آپشن‌ها دیگر رفته رفته در فوتبال ایران به یک بحران بزرگ و حل‌نشده‌ی تبدیل شده است. تصور کنید تیم ملی نتوانسته خودش را به جام جهانی برساند و یک رقم هنگفت برای توسعه فوتبال از فیفا دریافت کند. آن وقت سرمربی تیم ملی به راحتی ۲۰ درصد از این رقم را در جیب مبارک فرو می‌برد و بقیه پاداش هم بین مترجم، ماساژور، پسر خواننده (!) و بازیکنان تیم تقسیم می‌شود. در حقیقت از این پاداش، حتی یک ریال هم برای توسعه فوتبال نمی‌ماند. اصلاً

منچستر سیتی ۲-۵ لستر سیتی (هفته سوم)

یک شکست وحشتناک برای پپ گواردیو که انگار دوره‌اش در سیتی رو به پایان است. جیمی واردی در این مسابقه تنها با سه شووت درون چارچوب، سه گل به ثمر رساند و عملکرد مهره‌های تازه‌وارد خط دفاعی چلسی نیز به معنای واقعی کلمه افتضاح بود. به نظر می‌رسد برندان راجرز و تیمش در این فصل هم حرف‌های زیادی برای گفتن دارند.

منچستر یونایتد ۱-۶ تاتنهام (هفته چهارم)

بازگشت زوزه به اولاد ترا فورد در قامت مربی اسپرز، اصلاً برای یونایتدی‌ها خوش‌یمن نبود. قرمزها در همان ثانیه‌های اول مسابقه با یک ضربه پنالتی به گل رسیدند اما اخراج مارسیال، همه چیز را تغییر داد و باشگاه یکی از بدترین شکست‌های همه تاریخش را تجربه کرد. سون و کین، باز هم ستاره‌های اسپرز در این نبرد بودند. تا این هفته، سون بهترین گل‌زن و کین بهترین پاسور این فصل لیگ برتر هستند.

استون ویلا ۷-۲ لیورپول (هفته چهارم)

این نتیجه، بدون شک عجیب‌ترین نتیجه ممکن در این چهار هفته به شمار می‌رود. تیمی که فصل گذشته در آستانه صد امتیازی شدن در لیگ برتر قرار داشت، حالا یک باخت هفت‌گله روبروی استون ویلا تجربه کرد. در شب پراشتباه آدریان که اصلاً جانشین خوبی برای الیسون بکر نیست، لیورپولی‌ها یک تحقیر تاریخی را پشت سر گذاشتند. هنوز هم نمی‌شود هیچ توضیحی برای این نتیجه باورنکردنی پیدا کرد.

فعالیت‌شان نزدیک شده‌اند اما بدون تردید، هنوز به بردن عنوان‌های بیشتر فکر می‌کنند. ظاهر برای آنها سن و سال فقط یک عدد است و بهترین تنیسورهای این عصر، قصد دارند به افتخار آفرینی در زمین مسابقه ادامه بدهند. مردان فرامینی دنیای تنیس در همه این سال‌ها چشم‌ها را خیره کرده‌اند و همچنان، به این عادت قدیمی ادامه می‌دهند.

همان نقطه ضعف بزرگ فدرر است. راجر بزرگ در تمام دوران ورزشی، تنها یک بار موفق شده رقابت‌های رولن گاروس را فتح کند و در واقع فقط یک بار در سطح خاک رس، گرناسلم برده است. راجر به جز این، ۶ قهرمانی در اوپن استرالیای هشت قهرمانی در ویمبلدون و پنج قهرمانی در یواس اوپن را در کارنامه دارد. این دو ستاره تنها ورزشکاران تاریخ تنیس به شمار می‌روند که تا امروز در ۹ فینال گرناسلم با هم روبرو شده‌اند. در این فینال‌ها نادال ۶ بار برنده بوده و سه پیروزی نیز برای راجر به دست آمده است. در مجموع ۴۰ رقابت مستقیم این دو چهره اسطوره‌ای دنیای تنیس هم، نادال ۲۴ بار برنده بوده و راجر ۱۶ پیروزی به دست آورده است. با این حال در چند سال گذشته، فدرر در جدال‌های رودررو عملکرد به مراتب موفقیت‌آمیزتری از نادال داشته است. در هشت تقابل مستقیم اخیر این دونفر، راجر هفت بار برنده بوده و نادال تنها یک بار به عنوان تنیسور پیروز، زمین مسابقه را ترک کرده است.

رقابت همیشگی این دونفر برای سال‌ها، هرگز تأثیری روی رابطه نزدیک آنها هم نگذاشته است. همین حالا هم راجر یکی از اولین نفراتی بوده که قهرمانی رقابت‌های رولن گاروس را به نادال تبریک گفته و رقیب دیرینه‌اش را مورد ستایش قرار داده است. نادال نیز بلافاصله پیامی برای دوست قدیمی سوئیس‌اش فرستاده و به خاطر این تبریک‌ها از او قدر دانی کرده است. نادال در ۳۴ سالگی و فدرر در ۳۹ سالگی، همچنان در بین چهار نفر اول رنکینگ تنیس مردان دنیا دیده می‌شوند. هر دوی آنها دیگر به سال‌های پائینی